„Kas sa ei wõtnud enesega Kaks õbe lusikad?" Õpetaja tunnistas: „Mina wõtsin enesega Kaks õbe lusikad, ma mõtlesin aga Kon neid seal Narwis:„ Seal ei ole mingid maapealsed wiista Narwis seda ma ütlesin sulle ja enne," ütles Taewa wiia. „Selle pärast et ka maapealsed waranduse oled ühes wõtnud pead ja igaweses Kaotuse sisse minema". Nüüd wastas waeslapse Õpetaja Kõige Kõtiga mõisa Korstnoa alla, ja läks ise ära. Õpetaja Kiisendas Korstnas; selle peale tulid mõisa rahwas waatama, õpetaja palus nüüd et teda wõija lasteks. Korsten lõhuti maha ja lasti õpetaja wõlja. Õpetaja oli nüüd täis häbi; ja pidi weel Korstna lõhkumise ja parandamise Kulud maksma. K. Millert Elistwere.

3. Rehepapp ja wanatondid.

Kord elas üks wana mees mõisa rehes üksi päini, ta Kuttis rehe sojaks ja heitis ise ukse juure magama. Korraga ärgatab teda uks mest üles üks Tume laulu hääl, wanamees Võtab pead wähe aserne Külgist Kõrgemale ja waatib, seal näeb ta rehe õhtus proolses

nurgas sinist tuld, ja paar Võivad Kuttisid suuri ja wäikesi Kuttisid ümber tule. Siis lõpes wana mehe Kõnnitus ja ta Kärates wali häälega: „Mis Kurat teie weel Kuntsite Kui magama ei lähe ega wagaseks ei jää. Sandid Kuttisid pany parajaste last suure Kära ja Kuntsiga, nagu ei jätnud weel järele oma Kära, Teist Korda Kärates rehepapp. „Kurule," ütlesid mõned see aitab meil õnnistada, aatke temale Ka Kirk wasti," üks tuli ja andis Kirki wasti wanamehele Kätte. Wana mees armastas paar Korda ja tundis et wasti oli Kõva, pani wasti Kirki Kõrwale, selle ajaks et ommiku Kui ahju Kütte panek siis Küpsetab wasti pehmeks; peale seda jäi ta magama. Hommiku Kui ta üles ärkas pani ta ahju Kütte, wõttis nüüd oma õhtuse wasti Kätte et teda Küpsepannara, Kui ta teda walges waatas nägi ta et see wasti mundel olnud Kõva Kui